

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ 2019 - «ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΕΙΜΙ»

Ψηλά στο Μπέλες, κοντά στις κορυφές των βουνών που άκουμπούν τον ουρανό, μακριά από την αποπνικτική ατμόσφαιρα της πόλης, πέρα από το νέφος και τους έκκωφαντικούς θορύβους, έξω από τον άγχώδη ρυθμό της καθημερινότητας, στην καταπράσινη πλαγιά της Καστανούσας και των Ποροίων, μέσα στο φως και κάτω από τα σκιερά δέντρα ένας άλλος κόσμος μας καρτερεί κάθε καλοκαίρι. Ένας κόσμος χάριτος και όμορφιάς, για να ζήσουμε την αδελφική κοινωνία, τη γνήσια ψυχαγωγία, τις πολλές εκπλήξεις, τις γεμάτες ενδιαφέρον συζητήσεις, τα λόγια και την παρουσία του Θεού. Οί λατρευτικές ευκαιρίες, ή προσευχή και η συζήτηση πνευματικών θεμάτων μας οδηγούν σε μία έσωτερική ανανέωση και μας όπλίζουν στον αγώνα μας τον καθημερινό.

ΚΑΣΤΑΝΟΥΣΑ

Σεπτέμβριος 2019, μισό μήνα μετά τη λήξη καί της τελευταίας κατασκηνωτικής περιόδου γιά φέτος. Άνάμικτα τά συναισθήματα: χαρά γιά τίς ὁμορφες στιγμές, λύπη ἐπειδή τελείωσαν σύντομα, νοσταλγία, ἀδμονία γιά τό ἐπόμενο κατασκηνωτικό ἔτος. Ὅτι εἶναι σίγουρο: ἡ πνευματική ἀνανέωση στό πέρας αὐτοῦ τοῦ καλοκαιριοῦ. Μέ βουρκωμένα μάτια ἀνακαλῶ τίς ἀλησμόνητες ἐμπειρίες· μέ ἕνα χαμόγελο χαρᾶς καί εὐγνωμοσύνης. Τί νά πρωτοθυμηθῶ;

Τόν αὐθορμητισμό καί τή ζωντάνια τῶν παιδιῶν τοῦ Δημοτικοῦ, τά ἀτελείωτα παιχνίδια πού διήρκεσαν κάποιες φορές μέχρι καί ἄργά τό βράδυ, τό θέατρο σκιῶν, τή μεσημεριανή ψυχαγωγία στήν τραπεζαρία...;

Τήν ἐνεργητικότητα καί τό πάθος τῶν παιδιῶν τοῦ Γυμνασίου, τίς πορεῖες, τόν ἐνθουσιασμό στό τραγούδι, τά σκετσάκια, τά συναρπαστικά πρωταθλήματα...;

Τήν ὠριμότητα τῶν παιδιῶν τοῦ Λυκείου, τοὺς συνεχεῖς ἀγῶνες, τά ὁμαδικά -ἐνίοτε καί νυχτερινά- παιχνίδια, τίς ἡμερήσιες καί βραδινές πορεῖες, τίς συζητήσεις μέ τοὺς ὁμαδάρχες γιά ἐφηβικά θέματα, τίς συναντήσεις μέ τόν ἀρχηγό, τήν ὁμορφὴ γιορτή λήξης, τήν Ἀγρυπνία μέ τήν ὁποία ὁλοκληρώθηκε ἡ περίοδος...;

Φέρνοντας στόν νοῦ μου τό πρόγραμμα κάθε περιόδου μπορῶ νά διακρίνω τόν σκοπό τῆς κατασκηνώσεως πού ἔθεσε ὡς γραμμὴ ὁ ἀείμνηστος διδάσκαλός μας: ἄσκηση, ψυχαγωγία, καλλιέργεια. Δέν ἦταν μόνο τά διασκεδαστικά παιχνίδια πού γέμιζαν τή μέρα, ἀλλά κυρίως τό πνευματικό πρόγραμμα, μέσα ἀπό τό ὁποῖο ἀντλαμβάνομασταν τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ στήν ἑναρξη καθεμίας περιόδου εὐλογοῦσε καί τούς κατασκηνωτές ἀλλά καί ὅσους κοπίαζαν γιά τό θεᾶρεστο αὐτό ἔργο.

Τά πρωινά ἀγιογραφικά ἀναγνώσματα καί τά ἀπογευματινά μαθήματα τοῦ πατρός Μιχαήλ -ἡ τοῦ ἐκάστοτε ἀρχηγοῦ- μᾶς δίδαξαν ὅτι τό «Χριστιανός εἰμι» σημαίνει πώς ὀφείλουμε νά ἔχουμε νοῦ Χριστοῦ, καρδιά Χριστοῦ, σπλάχνα Χριστοῦ.

Ἡ συμμετοχή μας στά Μυστήρια, τή θεία Λειτουργία καί τήν Ἐξομολόγηση, καθώς καί ἡ ὁμαδική προσευχή μᾶς ἔνωναν μέ τόν Κύριο ἀλλά καί μεταξύ μας.

Βέβαια ἡ ἄσκηση, ἡ ψυχαγωγία καί ἡ πνευματική καλλιέργεια δέν σταματοῦν στήν περίοδο τοῦ Λυκείου, ἀλλά συνεχίζουν καί μετά τήν ἡλικία τῶν 18. Γιά τόν λόγο αὐτό πραγματοποιήθηκαν φέτος, ὅπως καί κάθε χρόνο, εἰδικές περίοδοι γιά φοιτητές καθώς καί γιά νεότερους ἀλλά καί μεγαλύτερους ἄνδρες.

Ξεχωριστή καί ἀξέχαστη ἦταν ἡ ἡμέρα πατρίδας, πού ἦταν φέτος ἀφιερωμένη στή γενοκτονία τῶν Ποντίων. Τά κείμενα πού διαβάστηκαν καί οἱ ἀληθινές ἱστορίες πού μᾶς ἀφηγοῦνταν ὁ ὑπαρχηγός στήν ἔπαρση καί στήν ὑποστολή τῆς σημαίας, ἡ παρέλαση καί ἡ κατάθεση στεφάνου στή σημαιοστολισμένη κατασκήνωση, καθώς καί οἱ ποντιακοί χοροί στό τέλος τῆς

ήμέρας τόνωσαν τό πατριω-
τικό μας αἶσθημα.

Όλες αὐτές οἱ ἐμπειρίες
τῆς κοινῆς μας ζωῆς πλούτισαν
τό καλοκαίρι μας. Καί μπορεί
νά τελείωσε τό καλοκαίρι, οἱ
ἀναμνήσεις μας ὅμως θά ἀνα-
βιώνουν μέσα στή χρονιά μέ
τίς συναντήσεις μας στίς ὁμά-
δες καί στά κατηχητικά, ἀλλά
καί καθημερινά στή βραδινή
μας προσευχή στίς 10:30. Τά
μηνύματα πού ἀντλήσαμε ἀπό
τήν ἁγία Γραφή μετατράπη-
καν σέ συνθήματα τῆς κατα-
σκηνώσεως καί στή συνέχεια
σέ ἀποφάσεις τῆς ζωῆς μας,
τίς ὁποῖες ὑποσχεθήκαμε νά
ἀγωνιστοῦμε νά τηρήσουμε.

Ὅφείλουμε θερμή δοξολο-
γία στόν ἅγιο Θεό πού μᾶς
ἀξίωσε νά φτάσουμε στή δύση
καί αὐτῆς τῆς κατασκηνωτικῆς
χρονιάς, καθὼς καί ἓνα μεγάλ-
ο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ στους μακα-
ριστοὺς πρεσβευτές μας στήν
οὐράνια κατασκήνωση, τόν δι-
δάσκαλό μας Στέργιο Σάκκο
καί τόν ὁμόψυχο συνεργάτη
του Πανσανία Κουτλεμάνη,
ἀλλά καί σέ ὅλους ὅσοι μᾶς δί-
δαξαν ὅτι

«ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΕΙΜΙ,
τῶν μαρτύρων
ἡ γενναία ὁμολογία·
ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΕΙΜΙ,
καί ἡ δική μας μαρτυρία»

M.T.

ΑΝΩ ΠΟΡΟΪΑ

19 Αυγούστου... Προσεύχεται όλη ή κατασκήνωση για τελευταία φορά. Καί τί άλλο θά μπορούσε νά πει αυτή την ώρα, παρά νά εκφράσει την εϋγνωμοσύνη της μέ εϋχαριστία καί δοξολογία; Αναρίθμητα «εϋχαριστώ» δέχτηκε σέ κάθε της γωνιά, μαζί μέ δάκρυα χαράς καί εϋγνωμοσύνης. Αυτά τά «εϋχαριστώ» μάζεψε ή καρδιά της κατασκήνωσης καί σήμερα τά άκουμπά στά χέρια του Θεού. Έδω πού χαμηλώνει ό ουρανός καί άγγίζει την κάθε καρδιά.

Η κατασκήνωση μας βρίσκεται στό πιο όμορφο μέρος του κόσμου... στίς χριστιανικές Άλπεις!!! Κάθε χρόνο οι εκπλήξεις αυξάνονται καί ή κατασκήνωση μας γίνεται καί πιο όμορφη! Μία αλλαγή πού πολύ μου άρεσε φέτος είναι οι κερκίδες του γηπέδου... Άπό εκεί παρακολουθούμε τους άγώνες καί χαιρόμαστε όλες μαζί! Οι άγώνες, τά τραγούδια, οι καλλιτεχνικές γωνιές, τά θεατράκια, ή waterland, τό πένταθλο, ή βόλτα στό χωριό, όλα είναι τέλεια! Όπως καί τό φαγητό!

Σας εϋχαριστούμε για όλα όσα κάνετε για την κατασκήνωση καί τά παιδιά της! Κάθε χρόνο παίρνω έδω καινούργια μαθήματα ζωής καί προσευχής. Είμαι εϋνώμων στους γονείς μου πού μου έδωσαν την ευκαιρία νά άπολαύσω αυτές τίς 6 ήμέρες στην πλαγιά των Ποροίων... Θά ήθελα νά μείνω έδω για όλο τον χρόνο! Νά μέ περιμένεις, κατασκήνωσή μου, καί του χρόνου!

ΔΗΜΟΤΙΚΟ Α΄ - Β΄,

Σκηνή 3η καί 15η,

Άγία Μακρίνα - Άγία Περγέτουα

Κατασκήνωση, ένας τόπος
ιερός. Τί κρύβεται σέ αυτό τό
πανέμορφο μέρος; Ποιό είναι
τό μυστικό αὐτῆς τῆς παραμυ-
θένιας ὁμορφιάς; Καί ποιός
χαρίζει τή λάμψη στά μάτια
ὄλων ὅσων βρίσκονται ἐδῶ;
Μία εἶναι ἡ ἀπάντηση: ὁ Χρι-
στός! Πίσω ἀπό κάθε θάμνο
καί μικρό δεντράκι κρύβεται
μία προσευχή! Τί ὑπέροχο
ἀλήθεια!

Ἐδῶ ὅλα φωνάζουν: «Χρι-
στιανός εἰμι!». Ἀπό τό πρῶί ὡς
τό βράδυ νιώθεις εὐγνωμοσύνη
καί θέλεις νά δοξάζεις μέ ὅλη
τὴν καρδιά σου τόν Θεό.

Ἡ κατασκήνωση γίνεται
ὁδηγός μας στή συνάντησή
μας μέ τόν Χριστό! Ἦρθα ἐδῶ
μέ τὴν καρδιά μου βρόμικη
ἀπό τόν κόσμο καί φεύγω μέ
καρδιά καθαρή καί ἀπέραντη
χαρά...

Θέλω νά εὐχαριστήσω μέ-
σα ἀπό τὴν καρδιά μου ὅσους
συνέβαλαν στήν προετοιμασία
τῆς κατασκήνωσης, στό φαγη-
τό καί σέ ὅ,τι χρειαζόμαστε ἐ-
δῶ, καθώς καί ὅλους ὅσοι προ-
σεύχονται γιά ἐμᾶς καί μᾶς δι-
ακονοῦν κάθε λεπτό, ἀπό τὴν
μεγάλη ἀρχηγό μέχρι καί τό
πιο μικρό στελεχάκι... Μά πά-
νω ἀπό ὅλα εὐχαριστῶ τόν
παντοδύναμο Θεό γι' αὐτὴν
τὴν καταπληκτικὴ καί ὑπέροχη
ἐμπειρία!

ΓΥΜΝΑΣΙΟ

*Σκηνή 7η καί 11η,
Μαχητικῆς - Εὐγνώμονες*

Μετά τις Πανελλαδικές ήρθα να ξεκουραστώ σ' αυτό τον μικρό Παράδεισο. Έδω γαληνέυει η ψυχή μου, όλα μέ οδηγούν στην αγκαλιά του Χριστού: από τη θεία Λειτουργία την όποια παρακολούθησα μέ τό καινούργιο ἐγκόλπιο -δῶρο τοῦ ἀρχηγείου- καί τήν ὑπέροχη Ἀγρυπνία, πού γιά πρώτη μου φορά ἔζησα, ἀπό τήν ὁμαδική ἀλυσίδα προσευχῆς καί τήν ἱερή ὥρα τῆς Ἐξομολόγησης μέχρι καί τίς ἄλλες στιγμές, ὅπως ἡ φαντασμαγορική γιορτή γιά τόν Πόντο καί τή Μακεδονία καί οἱ ἄλλες ἐκπληκτικές ἐκδηλώσεις, ἀλλά καί οἱ δημιουργικές ἀπασχολήσεις, ὅπως ἡ βιβλιοδεσία ἢ ἡ κατασκευή θήκης γιά τήν Καινή μας Διαθήκη. Ὅλα, τά πάντα, ἔνωθα πῶς γέμισαν τήν καρδιά μου μέ Θεό. Τά ὠφέλιμα μαθήματα ἀλλά καί τά ζωντανά παραδείγματα, ὅλα γύρω μου δείχνουν πῶς νά ζῶ ὡς ἀληθινὴ Χριστιανή, πῶς νά λέω μέ τή ζωή μου κι ἐγώ «Χριστιανός εἰμι».

ΛΥΚΕΙΟ Σκηνή 15η, Σύμφυρχες

Χρόνια τώρα ζούμε τή χαρά τῆς διακονίας στίς ἄλλες περιόδους καί περιμένουμε μέ λαχτάρα τή δική μας συνάντηση στή φοιτητική. Κάθε χρονιά ἡ ἴδια ἀπορία τριγυρνάει στό μυαλό μου: Θά μπορέσει ἄραγε νά μοῦ δώσει κι αὐτή τή χρονιά κάτι κανοῦργιο καί δυνατό πού δέν τό ἔζησα τήν προηγούμενη; Λοιπόν, πῶς τά καταφέρνει κάθε φορά, μέ διαφορετικό τρόπο, νά ξεπερνάει τίς προσδοκίες μου καί νά δημιουργεῖ μέσα μου κάτι σάν σεισμό, δέν τό ἔχω καταλάβει ἀκόμη! Οἱ δέκα αὐτές μέρες εἶναι τόσο μεγάλη ἀνάγκη γιά τίς ταραγμένες νεανικές ψυχές μας. Οἱ πιά ἀνάλαφρες ἡμέρες τῆς χορνιάς, πού γινόμαστε μικρά παιδιά καί ξεχνοῦμε γιά λίγο ὅ,τι μᾶς ἀποσπᾷ ἀπό τόν Θεό.

Ἐκτόνωση ἀπό τήν ἐξεταστική μέ τά πρωτότυπα παιχνίδια, χωρίς κανένα ἄγχος γιά τή νίκη. Πανηγύρι μέ τούς παραδοσιακοὺς χορούς, χαρά κι εὐτυχία μέ τά τραγούδια μας. Ανεπιτήδευτες ἐπικοινωνίες, πνευματικές συζητήσεις, κλίμα ἀδελφικό. Λαχτάρα γιά τή σιγή τήν ὥρα τῆς προσευχῆς, γιά τά προσωπικά ἡμίωρα τῆς μυστικῆς ἐπικοινωνίας μέ τόν Θεό, γιά κάθε εὐκαιρία πού σταδιακά μᾶς ὁδηγοῦσε στήν ἄλλη διάσταση τῆς κατασκήνωσης, σ' αὐτά πού ψηλαφεῖ ἡ καρδιά μέ τήν πίστη. Προσέγγιση στίς μορφές τῶν ἁγίων. Ἰδιαίτερα ζήσαμε ζωντανή ἀνάμεσά μας τήν παρουσία τῆς ἁγίας Βερονίκης καί τῆς νεομάρτυρος Ἀκυλίας.

Καμιά φορά χαμογελῶ μέ νόημα ὅταν δέχομαι τήν ἐρώτηση πῶς πέρασα τό καλοκαίρι, ἀπό κάποιον πού δέν ξέρει. Πῶς νά τοῦ ἐξηγήσω ὅτι σέ μιὰ χριστιανική κατασκήνωση ζῶ βιώματα πού μέ κρατοῦν ὀρθια ὅλη τή χρονιά; Πῶς νά τόν πείσω ὅτι ἐκεῖ νιώθω κοντά μου τούς ἁγίους πού μοῦ γίνονται ἔμπνευση νά ἀγωνιστῶ νά τιμήσω τό ὄνομά μου Χριστιανή; Ναί, «θέλω, Χριστέ μου τό ἅγιο ὄνομά Σου νά δοξάζω μέ τή ζωή», μέ ὅλα τά ἐφόδια πού μοῦ χάρισε καί φέτος στήν κατασκήνωση...

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ,
Σκηνή 3η, Ἁγία Βερονίκη

Δέν θυμᾶμαι ποτέ νά προβληματίστηκα ιδιαίτερα γιά τό ἕαν εἶμαι χριστιανή. Τό θεωροῦσα κάτι δεδομένο. Γι' αὐτό μόλις πληροφορήθηκα τό ὄνομα τῆς φετινῆς κατασκήνωσης, μαζί μέ τή συνήθη προσμονή, μέ κατέλαβε καί κάποια περιέργεια. Ὑθέλα νά μάθω τί σημαίνει τό ὄνομά μου! Φτωχή ἡ προσδοκία μου, μπροστά στόν πλοῦτο πού μου χάρισε ἡ κατασκήνωση...

Στά πρωινά ἀναγνώσματα ἀπό τήν ἀρχηγό, σεισμός «κρουνοί ζωῆς» γιά μᾶς τοὺς διψασμένους καί μᾶς προσφέρθηκε γενναιοδωρα ἀτόφιος καί ἀνόθευτος ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀπό τήν πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολή αὐτῇ τῇ φορά, ὅπου στό δέκατο κεφάλαιο μελετήσαμε τό σχέδιο τῆς θείας οἰκονομίας μέ τήν ἀσύλληπτης ἀγάπης λυτρωτική θυσία τοῦ Κυρίου μας, ὠθώντας τίς καρδιές μας σέ μία αὐθόρμητη εὐχαριστία καί δοξολογία.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ τάραξε τά λιμνάζοντα νερά τοῦ ἐφησυχασμοῦ καί τῆς συνήθειας. Διαπίστωσα τό μεγαλεῖο, τήν τιμή, ἀλλά καί τήν εὐθύνη τοῦ ὀνόματος πού φέρω ἀπό μικρό παιδί. Μπροστά μου ὀρθώθηκαν ἀναστήματα ἀληθινῶν, γνήσιων χριστιανῶν, πού σήκωσαν τό ὄνομα αὐτό ἐπάξια, μέ πλήρη ὑποταγή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, παραβλέποντας κάθε κόστος γιά τή δική Του ἀγάπη. Πόσο λαχτάρησα νά τοὺς μιμηθῶ! Μά πῶς θά μπορούσε νά γίνει κάτι τέτοιο; Ὁ τόπος μου φανέρωσε τόν τρόπο. Ναί! Βρισκόμουν στήν εὐλογημένη κατασκήνωση, ὅπου ἡ θεωρία τῆς πίστεως μας συνταιριάζεται μέ τήν πράξη. Ἐδῶ μπορεῖ νά ζήσει κανεῖς 24 ὥρες τό 24ωρο χριστιανική ζωή!

Γ' ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ, Σκηνή 10η,
Ἀγία Χιονία

Ἡ κατασκήνωση εἶναι τό δικό μου
Θαβώρ. Ἡ πρώτη μας συνάντηση στήν
ολόδροση τραπεζαρία γύρω ἀπό τό
κοινό τραπέζι, τό ἀντάμωμα μέ ὅλες
τίς ἀδελφές καί ἡ ὑποδοχή ἀπό τό σε-
βαστό μας ἀρχηγεῖο μέ κάνουν νά νιώ-
θω πώς βρίσκομαι στόν πιό δικό μου
τόπο πάνω στή γῆ.

Τά ἀπογευματινά θέματα ἀπό τήν
ἀρχηγό ἐπαναπροσδιορίζουν τόν στό-
χο τῆς πνευματικῆς μας πορείας ὅλο
τόν χρόνο. Ἡ θεία Λειτουργία στόν ἀ-
γαπημένο ναό τοῦ Ἁγιογώργη καί ἡ
προσέλευση ὅλων στό ποτήριο τῆς ζω-
ῆς μᾶς ἀδελφώνουν μέ σύνδεσμο ἱερό
καί μᾶς ἐνδυναμώνουν μέ θεϊκή ἰσχύ.

Ξεχωριστό φέτος ἐκεῖνο τό αὐγου-
στιάτικο βραδινό πού μᾶς ἐπισκέφτηκε
ὁ οἰκεῖος ποιμενάρχης, ὁ μητροπολίτης
Σιδηροκάστρου σεβασμιώτατος Μα-
κάριος. Ἐπαίνεσε τήν Ἀδελφότητα
πού μέ ἀκάματο ζῆλο ἐργάζεται ἱερα-
ποστολικά καί προσφέρει τή διδασκα-
λία τοῦ Χριστοῦ μέ τρόπο προσιτό σέ
κάθε ἡλικία ὥστε νά καρποφορεῖ πλού-
σια ὁ λόγος τοῦ εὐαγγελίου στή δύ-
σκολη ἐποχή μας. Μέ ἀπλότητα καί
ἀγάπη μᾶς συμβούλευσε γιά μία ἁρμο-
νική οἰκογενειακή ζωή μέ βάση τή χρι-
στιανική ἀγάπη. Ἡ παρουσία του καί
ἡ πατρική του εὐχή χαροποίησε καί
ἐνίσχυσε στελέχη καί κατασκηνώτριες.

Δ' ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΚΥΡΙΩΝ
Σκηνή 5η, Ἁγία Ἀκυλίνα

Κατασκήνωση....

Τρεῖς μέρες φαίνονται λίγες, ὅμως, ἂν ἀξιοποιηθοῦν σωστά, μποροῦν νά γεμίσουν καί νά δώσουν τόσα πολλά, πού νά φτάνουν γιά ἕναν ὁλόκληρο χρόνο! Κάθε ὥρα ἐκεῖ εἶναι ξεχωριστή!.. Ἡ καθημερινή τροφή μέ τόν θεῖο λόγο, ἡ κοινωνία τῶν ἀδελφῶν, πού μοιράζονται τόν ἀγώνα, τούς στόχους καί τίς δυσκολίες τους, ἡ κοινή προσευχή, μᾶς δίνουν δύναμη, καθώς μαρτυροῦν ὅτι κανεῖς δέν ἀγωνίζεται μόνος.

Καί ἐπειδή ὅλο αὐτό τό ἔργο γίνεται στό ὄνομα τοῦ Κυρίου, δέν μπορεῖ νά μή νιώθει κανεῖς τήν ἀγάπη, τή φροντίδα καί τό ἐνδιαφέρον ὅλων αὐτῶν πού διακονοῦν στό ὄνομά Του... Γιά ὅλες τίς εὐλογίες πού ζήσαμε ἰδιαίτερα στή φετινή κατασκηνωτική περίοδο δέν μποροῦμε παρά νά εὐχαριστοῦμε συνεχῶς τόν Κύριο καί τούς δικούς του ἀνθρώπους, πού πάνω στή γῆ μποροῦμε νά ἀγγίζουμε λίγο οὐρανό.

Ε' ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΚΥΡΙΩΝ

Σκηνή 9η, Ἀγ. Ἑλένη ἐκ Σινώπης

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ

Ἦταν ἐμπνευσμένος πράγματι ὁ προγραμματισμός πού ἔχει πλέον καθιερωθεῖ, νά κλείνει ἡ κατασκηνωτική μας διακονία μέ τήν κατασκήνωση οἰκογενειῶν.

Φέτος ἑκατόν δέκα οἰκογένειες ταξιδέψαμε στό Γομάτι Χαλκιδικῆς, γιά νά χαροῦμε οἰκογενειακῶς τά ἀδελφία μας, νά μοιραστοῦμε ἀγωνίες καί ἀγῶνες, νά προβληματισθοῦμε, νά θαυμάσουμε τήν προσπάθεια τῶν ἀδελφῶν. Νά ἀπολαύσουμε τή συμμελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, νά Τόν συναντήσουμε στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας.

Πατέρες καί μητέρες, βρέφη, νεογέννητα ἢ στά πρῶτα τους βήματα, νήπια καί μαθητές ὅλων τῶν βαθμίδων, φοιτητόκοσμος πού διακονοῦσε τά μικρότερα παιδιά, πεντακόσιοι περίπου ἄνθρωποι, σέ μία ὀλιγοήμερη κοινή ζωή, μέσα στό φῶς τοῦ Χριστοῦ, ὅπως στήν πρώτη ἐκκλησία.

Κι ἐνῷ ἀπαιτεῖται μία κανονική μετακόμιση ὅλης τῆς οἰκογένειας, μέ ὅλες τίς δυσκολίες, δέν στέκει ἐμπόδιο ὁ κόπος καί ἡ ταλαιπωρία προκειμένου νά βρεθοῦμε αὐτές τίς τέσσερις ἡμέρες ὅλοι μαζί «ἐπὶ τὸ αὐτό», καί νά ἀνανεώσουμε τό κοινό μας φρόνημα, τό «ὁμοθυμαδόν».

Τό ἱερό αὐτό ἔργο πού μᾶς χαρίζει τόν γλυκασμό τοῦ θείου λόγου καί τήν ἐμπειρία τῆς ἐπισυναγωγῆς, τονώνει τήν ἐπιθυμία νά ἀγωνιζόμαστε σταθερά γιά νά ζοῦμε μέσα στόν κόσμο ὡς Χριστιανοί πού λαχταροῦν τήν ἐν χάριτι αὔξησι, μιμητές τῶν μαρτύρων πού εἶχαν βίωμά τους τό «ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΕΙΜΙ».

Μέ τά μάτια τῆς... κουζίνας

Πάει καιρός πού ἐγκαταστάθηκα σ' αὐτό τόν χώρο. Μοῦ ἀρέσει! Ἔχει πολλά παράθυρα, ἔχει πολλούς πάγκους, ἔχει πολύ δροσερό κλιματιστικό, ἔχει πολύ φῶς, ἔχει πολύ κόσμο, μά προπαντός ἔχει πολλή... δουλειά!

Γιατί, δέν σᾶς τό εἶπα, εἶμαι ἡ ἠλεκτρική κουζίνα τῆς κατασκήνωσης!

Ξεκουράζομαι ἐννέα μῆνες τόν χρόνο, ἀλλά τούς τρεῖς καλοκαιρινούς μῆνες δουλεύω νύχτα καί μέρα, διπλά δηλαδή!

Ἄ! Δέν παραπονιέμαι καθόλου. Σ' αὐτούς τούς τρεῖς μῆνες, τά ματάκια μου βλέπουν μοναδικά πράγματα! Τί νά σᾶς πρωτοπῶ;

Βλέπω καθηγήτριες, τραπεζικίνες, δασκάλες, γιατρίνες πού ἄφησαν τίς ἔδρες καί τά γιατρικά, καί ἦρθαν νά μαγειρέψουν! Μάλιστα. Ἀκούσατε σωστά. Νά μαγειρέψουν γιά τά παιδιά τῆς κατασκήνωσης! Πόσα παιδιά πέρασαν! Τιτίβιζαν στά παράθυρα:

- Ἄ! Τί μοσχοβολάει;

- ὦ! Ψητό κατόπουλο!

- Μμ! Τί νόστιμη φαίνεται ἡ πέτσα!

- Σήμερα, τά γεμιστά σας ἦταν καλύτερα κι ἀπ' τῆς μαμαῆς!

- Θά μοῦ δώσετε τή συνταγή ἀπό τό παστίτσιο νά τήν πάω στή μαμά;

... καί ἀναρίθμητα ἄλλα τέτοια!

Εἶδα καί ἄλλες πάλι, πού ἦταν μανοῦλες -ἄλλη μέ ἔξι, ἄλλη μέ πέντε, ἄλλη μέ ἐννέα παιδιά- πού τά βόλεψαν ὅλα καί ἦρθαν ἐδῶ κοντά μου νά πλένουν τά κατσαρολικά μου, τίς κουτάλες καί νά γυαλίζουν τά τεράστια ταψιά μου. Τίς καμάρωσα! Τρέχανε ποιά θά προλάβει νά πάρει πρώτη τό πό βρόμικο ταψί! Μά καλά, στό σπίτι τους δέν ἔχουν ταψιά καί χαίρονται τόσο μέ τά δικά μου; Καί τί ταψιά! Λαμαρίνες 1,50m μήκος καί 0,70cm πλάτος! Τρίβουν καί τρίβουν... Καθρέφτες μοῦ τά ἔκαναν!

Κι ἄν πεῖς καί γιά μένα; Κούκλα μέ ἔχουν! Οὔτε καινούργια ὅταν ἦμουν δέν γυάλιζα ἔτσι! Κι ἄς μαγειρεύω ὅλη μέρα.

Ἀχ! Κάθε χρόνο τίς περιμένω αὐτές τίς ὁμορφες κοπέλες! Μοῦ δίνουν τόση χαρά καί τά ματάκια μου γυαλίζουν ἀπό συγκίνηση μέ τήν τόση νοικοκυροσύνη τους. Καί τίς περιμένω ὅχι μόνο γιατί μέ γυαλίζουν σάν νά `μαι σέ βιτρίνα, ἀλλά καί γιατί χαίρομαι μέ ὅσα ἀκούω...

Βάζουν κάτι ὁμορφα τραγούδια μέ τά CD τους! Μιλοῦν γιά ἀγῶνες, γιά κερκίδες, γιά ἀγάπη, γιά πατρίδα, γιά θυσία...

Ἀλλά ἔχουν καί μιὰ ὁμορφη καρδιά... Ἀκούω τή μαγείρισσα νά λέει σ' αὐτήν πού `πλενε ὀλημερίς ταψιά:

- Ἀδελφή μου, ἔλα! Σταύρωσε μέ τό χεράκι σου κι ἐσύ τό φαγητό πού ψήνεται στόν φούρνο! Πρέπει νά πετύχει!...

Ἀκούω ἐκείνη τήν πολύτεκνη δασκάλα μέ τά ἐφτά παιδιά:

- Ἐγώ θά πλύνω σήμερα τίς λαμαρίνες! Μία γιά κάθε παιδί μου!

Δέν κατάλαβα τί ἐννοοῦσε. Ἔτριβε ἀμίλητη.

Ἄκουσα ὕστερα πού ἐξηγοῦσε στή μαγείρισσα, πού τή ρώτησε, πῶς ὅση ὥρα ἔτριβε μιὰ λαμαρίνα προσευχόταν γιά ἓνα παιδί της. Κάθε λαμαρίνα καί παιδί!

Ἄκουσα καί τή βοηθό τῆς μαγείρισσας νά μιλάει γιά τό μηχανήμα πού καθαρίζει πατάτες!

«Ποτέ νά μήν τό αγοράσει ή κατασκήνωσh», εϋχήθηκε: «Εμεῖς κάνουμε ἀμάν γιά νά ἔρθουμε νά διακονήσουμε στήν κουζίνα. Ἄν ἔρθει αὐτό τό μηχανήμα, θά χρειάζονται μείον δύο ἄτομα. Καί τότε, ἐμεῖς πῶς θά ἐρχόμαστε ἐδῶ;».

Εἶμαι πολύ εϋχαριστημένη πού βρίσκομαι στήν κατασκήνωσh. Δέν ξέρω πῶς νά τίς εϋχαριστήσω αὐτές τίς κοπέλες καί γι' αὐτό προσπαθῶ νά κάνω ὅ,τι μοῦ ζητοῦν. Νά μή χαλάσω καί νά μή «χαλάσω» κανένα χατίρι. Ἔτσι κάνουν κι αὐτές. Δέν χαλοῦν κανένα χατίρι. Ὅ,τι τούς ζητοῦν, λένε πάντα «ναί» καί τρέχουν νά τό ἐκτελέσουν μέ χαρά. Τίς θαυμάζω καί τίς ἀγαπῶ!

Γι' αὐτό φοβᾶμαι ὅταν μέ κλείνουν γιά τόν χειμῶνα! Φοβᾶμαι μή καί δέν ξανάρθουν! Γι' αὐτό καί χαίρομαι πολύ ὅταν τίς ξαναβλέπω μπροστά στά μάτια μου τό καλοκαίρι!

Χθές πάλι κλείναμε γιά τόν χειμῶνα, κι ἄκουσα τήν οἰκονόμο νά τίς ἀποχαιρετᾶ μέ αὐτά τά λόγια:

- Ἀδελφές, εϋχαριστοῦμε γιά τή βοήθειά σας. Νά προσεύχεσθε ὁ Θεός νά εϋλογεῖ τό ἔργο.

Δέν πολυκατάλαβα τί σημαίνουν αὐτές οἱ φράσεις, ἀλλά μᾶλλον κι αὐτές κάπως ἔτσι ἀπάντησαν:

- Ἄχ! Ὅλο τόν χρόνο προσευχόμαστε νά εϋλογήσει ὁ Θεός καί νά ρυθμίσει τά προγράμματά μας γιά νά ἔχουμε τή δυνατότητα νά ἔρθουμε στήν κουζίνα.

Ἔμεινα μέ τά μάτια μου ὀρθάνοιχτα!

ἌΟχι μόνο ἐγώ τίς περιμένω, ἀλλά καί αὐτές μ' ἀγαποῦν.

Ἡ οἰκονόμος συμπλήρωσε:

- Γιά τόν Χριστό μας, ἀδελφές! Ὅ,τι μποροῦμε, νά τό κάνουμε γιά τόν Χριστό μας.

Ἔτσι ἐξηγεῖται, σκέφτηκα. Τί νόμισα κι ἐγώ; Γιά μένα; Κουζίνα ἔχουν καί στά σπίτια τους. Καί βέβαια γιά τόν Χριστό ἔρχονται! Ἀφοῦ τό ἄκουσα ἀπό ἐκείνη τήμανούλα μέ τά μελανιασμένα πόδια, πού ψιθύριζε: «Κουράστηκα, Χριστέ μου, ἀλλά γιά σένα!».

Τώρα τά ἐρμηνεύω ὅλα!

Γιά τόν Χριστό γίνονται ὅλα, καί γι' αὐτό προσπαθοῦν νά τά κάνουν στήν ἐντέλεια.

Τώρα πού ξέρω τό μυστικό τους τίς ἀγαπῶ περισσότερο! Θά τίς περιμένω μέ διπλή λαχτάρα νά τίς δῶ ἐδῶ, μπροστά στά μάτια μου τό ἐπόμενο καλοκαίρι. Θά τίς περιμένω μέ πολλή χαρά!

Ἐγώ ἡ κουζίνα

